

[Landbrugsministeren]

udlån til yngre jordbrugere.

Loven, der har været gældende siden 1967, har til formål at fremme generationsskiftet i jordbruget. Staten kan yde ca. 20-årige kurs- tabslån og etableringstilskud til førstegangs- etablerende jordbrugere under 40 år, der har det grønne bevis og tager jordbrug som hovederhverv.

Loven har i mange år virket godt, men udviklingen gør nu en modernisering påkrævet.

Lovforslaget kan betragtes som en etape i moderniseringen.

Efter forslaget overføres långivningen til DLR, som er indstillet på at indgå en aftale om at yde 20-årige kontantlån i fondens almindelige serier. Statsstøtten omlægges til statsgaranti og betaling af de første 10 termisydelse på lånet.

Den gældende lov bygger stadig på ejendommens værdi som normalprioriteret og nominelle prioriteter.

Dette princip er nu ved anden realkredit og de offentlige vurderinger m.m. blevet afløst af kontantprincippet, som efter forslaget også skal gælde for yngre jordbrugerstøtteordningen.

Endvidere foreslås kursudligningsreglerne for låneudmålingen ophævet, da de ikke er tidssvarende.

Der foreslås derfor i stedet en låneudmåling, der giver noget nær samme likviditetstilførsel til en jordbruger, som den gældende ordning gør i øjeblikket, men muliggør en mere fleksibel regulering af lånets størrelse i forhold til det nuværende markedsrenteniveau.

Det væsentlige element i den gældende ordning, at jordbrugeren sikres en vis likviditetstilførsel, når han etablerer sig, og derefter i de første 5 år er fritaget for ydelser på lånet, opretholdes i forslaget.

Efter den gældende ordning kan den enkelte jordbruger kun opnå støtte én gang, selv om støtten ikke når op på ordningens maksimum. Der gælder dog den undtagelse, at der under visse betingelser kan ydes støtte til erhvervelser af anpartar af en bedrift, men denne støtte beregnes forholdsmæssigt. Anpartsvis køb af en hel bedrift kan derfor, hvad enten købet er fordelt på to eller flere, ikke berettige til højere samlet støtte end støtten til én købers erhvervelse af hele bedriften.

På begge de nævnte punkter indeholder forslaget en lempelse. Det foreslås således, at låntageren i tilfælde, hvor lånet ligger under maksimum, i 7 år efter overtagelsen kan opnå et eller flere tillægslån inden for det resterende maksimum til køb af tillægsgjord eller anden ejendom til sammenlægning eller samdrift eller til køb af ny ejendom efter afhændelse af den belånte. I sidstnævnte tilfælde kan det tidligere lån samtidig overføres til den nye bedrift.

Endvidere foreslås, at der ved flere jordbrugeres fælles køb af en bedrift, hvis handelsværdi ligger over den for eneerhververe gældende maksimale støtteberettigede handelsværdi, kan fås et højere lån efter en skala op til 5 anpartserhververe, der kan få et samlet lån på 3,6 gange lånet til en eneerhverver. Er der f.eks. tale om 2 søskende eller et ægtepar, der køber en sådan ejendom med f.eks. en halvpart til hver og i øvrigt alle opfylder lovens betingelser, kan det fælles lån overstige lånet til en eneerhverver med 80 pct.

I øvrigt bemærkes, at et udvalg, hvori landbruget og landbrugsskolerne er repræsenteret, arbejder på en modernisering og udbygning af uddannelsen under det grønne bevis, hvis betingelser er fastlagt af landbo- og husmandsforeningerne.

Når en forventet udbygning af jordbrugsuddannelsen er realiseret, er det hensigten at tilpasse loven, således at den som hidtil kan virke motiverende for de unge jordbrugere til at tage den bedste faglige uddannelse.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, anbefaler jeg lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Dohrmann (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved fremsætte:

Forslag til lov om frit bådeoplæg på offentlige strande og om ændring af lov om naturfredning. (Frit bådeoplæg).

(Lovforslag nr. L 84).

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets tekst og de ledsagende bemærkninger.

Dohrmann (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte: